

36<sup>חודש</sup>  
2020

הקאמרטה  
הישראלית ירושלים  
מנהל מוזיקלי: אבנר בירון

06

כלים וקולות

אהבה בימי מגפה

# הקאמרטה הישראלית ירושלים

מנהל מוזיקלי אבנר בירון

## נגני התזמורת

### כינור ראשון

מתן דגן\*

נטשה שר\*

כרמלה ליימן\*\*\*

רומן יוסופוב

מיכאל פביה

ארנולד קוביליאנסקי

הלינה קורינץ

### כינור שני

הדס פבריקנט\*

אדוארד רזניק\*

אומרי צח

מיכאל קונצביץ'

קרן שושני

סמדר שידלובסקי

### ויולה

אליאנה לובנברג\*\*

טטיאנה פיין

בוריס רימר

אדוארד שובייב

### צ'לו

מרינה כץ\*

צבי אורליאנסקי\*\*

אלכסנדר סינליקוב\*\*\*

אסתר וילךרס

### קונטרבס

דמיטרי רוזנצוויג\*\*

שי פקר

### חליל

אסתי רופא\*\*

### אבוב

מוקי זוהר\*\*

אורי מירז

### קלרינט

שירה אליסרף\*\*

שלי דנצר°

### בסון

מאוריצי פאז\*\*

קריסטינוס גריגס

### קרן יער

אלון ראובן\*\*

רות ורון

### טימפני

קרן פנפיומן־זהבי\*\*

\*כנר ראשי

\*\*נגן ראשון

\*\*\*משנה לנגן ראשון

°נגן אורח

## חברי העמותה וחברי הוועד המנהל

עו"ד יאיר גרין\*, יו"ר

אבנר אזולאי

יעקב אייזנר\*

פרופ' רות ארנון\*

פרופ' שלמה בידרמן

ד"ר יורם בלשר\*

פרופ' אבי בן בסט

רו"ח תלמה ברבשיקנולר

פרופ' בני גיגר\*

אפרת יומן גרשוני\*

אילן דה פריס\*

פרופ' משה הדני\*

גרשון זוהר

יהודה זיסאפל

רות חשין\*

משה מיכלס\*

פרופ' מנחם פיש

ד"ר שמואל קבילי\*

רו"ח רענן קופס\*

פרופ' אורי קרשון

פרופ' דפנה שוורץ\*

ד"ר לאה שמיר־שנאן

ברוך שלו

דב שפיר

\*חברי הוועד המנהל

## צוות הניהול

מנהל כללי יורם יונגרמן

מנהל אדמיניסטרטיבי מיכאל קונצביץ'

מפיקה ענת ריכטר

מנהלת שיווק שרה טיילור דוד (בחופשה), ד"ר שרון גורדון

מנהלת מכירות דגן פדר

רכז תוכני מוזיקה ד"ר רון מרחבי

מנהלת משרד דבי בן צבי

מנהל במה ואלרי אקסיונוב

הנהלת חשבונות שרית יצחקי

משרד התזמורת: רח' ההגנה 13, הגבעה הצרפתית, ירושלים

טל: 02-5020503 | פקס: 02-5020504 | מחלקת מנויים: 1-700-55-2000 | בימים א'-ה' 09:00-17:00

כתובתנו באינטרנט: [www.jcamerata.com](http://www.jcamerata.com) | אימייל: [info@jcamerata.com](mailto:info@jcamerata.com)

כתיבת התכנייה בני הנדל עיצוב גרפי חגית מימון צילום שער מיכאל פביה

צילום אמנים גלית דויטש, מיכאל פביה, מיכל רותם, פול מארק מיטשל

# 06

## אהבה בימי מגפה

אבנר בירון מנצח  
תום בורו פסנתר

### סרגיי פרוקופייב (1891-1953)

"רומיאו ויוליה" סוויטה לשמיניית כלי נשיפה  
בעיבוד אנדריאס טרֶקֶמן  
I. מחול העלמות  
II. הרחוב מתעורר  
III. ריקוד בוקר  
IV. מדריגל  
V. סרנדת שחר  
VI. משפחות מונֶטְגִיוֹ וקפיוֹלט  
VII. האב לורנצו  
VIII. מרקוצ'יו

**אלמא מרכז אמנויות, זכרון יעקב**  
יום ה', 2.7.20 בשעה 20:00

**מוזיאון תל אביב לאמנות**  
יום ו', 3.7.20 בשעה 13:00  
מוצ"ש, 4.7.20 בשעה 21:00  
יום א', 5.7.20 בשעה 20:00

**משכן פיס לאמנויות, נס ציונה**  
יום ב', 6.7.20 בשעה 20:00

**תיאטרון ירושלים**  
יום ג', 7.7.20 בשעה 20:00

### וולפגנג אמדאוס מוצרט (1756-1791)

קונצ'רטו לפסנתר ולתזמורת מס' 12  
בלה מז'ור, ק' 414  
I. אלגרו  
II. אנדנטה  
III. אלגרטו

### יוזף סוק (1874-1935)

סרנדה לכלי קשת במי במול מז'ור, אופ' 6  
I. אנדנטה קון מוטו  
II. אלגרו מה נון טרופו א גרציזו  
III. אדג'ו  
IV. אלגרו ג'וקוזו, מה נון טרופו פרסטו

## אבנר בירון / מנהל מוזיקלי ומנצח

מעוף וחדשנות מאפיינים את אבנר בירון, המייסד, המנהל המוזיקלי והמנצח הקבוע של הקאמרה הישראלית ירושלים. בעבודה שיטתית ויצירתית הקנה לתזמורת יוקרה בארץ ובעולם, והופעותיה תחת שרביטו זוכות לשבחי הביקורת, לאמון המנויים הוותיקים ולהערכתם של מצטרפים חדשים.

זוהי העונה ה-36 של הקאמרה. מלבד הופעותיה בארץ, הופיעה באולמות מרכזיים בפריס, באמסטרדם, בברלין, בלוצרן, בבאזל, בז'נבה, במדריד, בניו יורק, בווינגטון, בלוס אנג'לס, בשיקגו, באלסקה, בביגיין, בשנחאי, בטביליסי, בירואן, בסידני, במלבורן, בבנגקוק ובוורשה.

מובן כי עמוד התווך של רפרטואר הקאמרה הישראלית בנוי מנכסי צאן הברזל של המוזיקה הקלאסית לדורותיה ולסגנונותיה. עם זה, בעת תכנוני הרפרטואר השנתיים, אבנר בירון בוחר לשלב לצד יצירות אהובות של יוצרים בעלי שם גם יצירות מסקרנות מן המוזיקה העולמית שאין מרבית להשמיע באולמי הקונצרטים ולהזמין בעבור התזמורת יצירות חדשות ממלחינים ישראלים.

את הקריירה המוזיקלית שלו החל אבנר בירון כחלילן בתזמורת הפילהרמונית הישראלית ובתזמורת הקאמרית הישראלית. לפני כן למד ביולוגיה באוניברסיטה העברית והשתלם בניצוח באקדמיה למוזיקה בווינה ובמוצרטאום של זלצבורג. גישתו למוזיקה ולאינטרפרטציה מושפעת מהשכלתו הרחבה במוזיקה ובמדע. כחלילן הירבה להופיע בהרכבים קאמרליים וברסיטלים, וניהל כיתות אמון רבות משתתפים בארץ ובעולם. כמחנך העמיד דורות של חלילנים ושל מורים

לחליל. הוא הקים בזמנו את "אנסמבל סולני הגליל", הרכב וירטואוזי שזכה להצלחה בינלאומית בזמן קצר.

אבנר בירון ניצח על התזמורת הפילהרמונית הישראלית, התזמורת הסימפונית ירושלים רשות השידור, התזמורת הסימפונית חיפה והסימפונית באר שבע, והוא מזמן לנצח על תזמורות ברחבי העולם. כמו כן כיהן כמנהל המוזיקלי של פסטיבלים, ביניהם "אבו גוש" ו"ימי מוסיקה וטבע בגליל".

ב-1994 החל בירון לכהן כראש האקדמיה למוסיקה ולמחול בירושלים. בשלוש הקדנציות של כהונתו הצעיד את האקדמיה להישגים מרשימים: הוא יזם את פתיחתה של מחלקה למוזיקה מזרחית, הקים את התזמורת הקאמרית של האקדמיה ויסד את הפקולטה למוסיקה רבת-חומית. בירון נבחר לכהן כחבר הוועדה המתמדת של ארגון האקדמיות הגבוהות למוזיקה באירופה (AEC).

בשנת 2005 זכה בפרס שרת החינוך על מצוינות ותרומה אמנותית רבת-שנים בתחום המוזיקה בארץ, ובשנת 2013 העניק לו משרד התרבות והספורט פרס ע"ש אריק איינשטיין ליוצרים שתרמו להתפתחות התרבות הישראלית לדורותיה.



## תום בורו / פסנתר

הפסנתרן הצעיר תום בורו זכה בפרסים ראשונים בתחרויות הפסנתר החשובות בישראל, ובהן "תחרות קול המוסיקה לאמן הצעיר", בשלושה פרסים ראשונים בתחרות "פסנתר לתמיד" אשדוד בשלוש קטגוריות גיל, ובפרס השני ופרס "חביב הקהל" בתחרות הקונצ'רטי שליד כיתות האמן הבינלאומיות תל חי. בקיץ שעבר זכה בתחרות מוריס קלרמונט בבית הספר למוזיקה ע"ש בוכמן־הטה באוניברסיטת תל אביב. מ-2012 והלאה זכה בבורו במלגות הצטיינות של קרן התרבות אמריקה־ישראל ובמלגות עמותת צפונות תרבות וקרן רונן.

בורו, יליד תל אביב (2000), החל ללמוד נגינת פסנתר בהיותו בן חמש בקונסרבטוריון העירוני גבעתיים, בהדרכת ד"ר מיכל טל. לאחר השלמת לימודיו בבית הספר התיכון לאמנויות ע"ש תלמה יליון, עבר ללמוד בבית הספר למוזיקה ע"ש בוכמן־הטה באוניברסיטת תל אביב בהדרכת מנהל בית הספר, פרופ' תומר לב. במהלך שלוש השנים האחרונות, בורו זוכה להדרכתו הקבועה של מאסטרו מארי פרחיה במסגרת תכנית גולדמן למוזיקאים צעירים

מצטיינים במרכז למוסיקה ירושלים, וכמו כן ניגן בהדרכתם של אמנים ופדגוגים כגון סר אנדרש שיף, ריצ'רד גוד, מנחם פרסלר וטטיאנה זליקמן.

חרף גילו הצעיר, הספיק תום בורו להופיע כסולן עם תזמורות ישראליות רבות, ובהן הפילהרמונית הישראלית, התזמורת הסימפונית ירושלים, הסימפונית הישראלית ראשון לציון והתזמורת הסימפונית אשדוד.

אשתקד נקרא להחליף בהתראה קצרה את הפסנתרנית חֶטְיָה בּוּנְיָאָטְיִשְׁוִילִי בסדרה של תריסר קונצ'רטים עם התזמורת הפילהרמונית הישראלית; הצלחתו הניבה הזמנה להופיע עם התזמורת הפילהרמונית של לונדון, ובהמשך העונה הנוכחית יהיה הסולן עם התזמורת הפילהרמונית הישראלית בסירה ברוסיה בניצוחו של להב שני. בורו השתתף בפסטיבל הפסנתר של אוקספורד בבריטניה ובפסטיבל פְּרֹוֹגֵה באיטליה.



כשפרצה המוזיקה שלו אל תודעת הקהל, הכו מצלוליו את סביבתו בהלם. הקונצ'רטו הראשון לפסנתר זיכהו אמנם בכרס ראשון בתחרות, אך חולל שערורייה. המלחין הצעיר הוכתם כ"אונגרדיסט" וכ"ילד רע".

כשפרצה מהפכת 1917 היגר לארצות הברית, שם התבשם מניחוחות הוליווד וברודוויי, הופיע כפסנתרן וחיבר בעבור אופרת שיקגו את **האהבה לשלושה תפוזים**. ב-1920 עקר לפריס וב-1933 פתח לשוב למולדתו, דווקא בעת שהונהגה שם דוקטרינת הסוצ'ריאליזם באמנויות. ב-1934 הלחין את המוסיקה היפה לסרט הסובייטי **לייטננט קיז'ה**, ובאותה שנה הזמין אצלו תיאטרון קירוב מפטרסבורג (כבר לנינגרד) את הבלט **רומיאו ויוליה**. הצלחתו הגדולה של הבלט המתיקה במידת מה את הגלולה המרה של שובו למולדת שהייתה לטורפת.

הבלט היה לסוויטות קונצרטיות רבות, בין היתר מידי המלחין עצמו. העיבוד שלפנינו נוצר ב-1985 על ידי האבובן־מלחין הגרמני אנדריאס טְרֶקְמָן, בהזמנת בית הספר הגבוה למוזיקה בהנובר.

היום אין ההרמוניות של פרוקופייב "חריגות" כלל וכלל, וכדי להבין מה לפנינו, די בכותרות: "מחול" נשמע כמחול ו"הרחוב מתעורר" כהתעוררות רחוב. ההומור שולט בכל, כביצירות האחרות של פרוקופייב. בתודעת המלחין הייתה ההבחנה בין טרגדיה לקומדיה חמקמקה. על הגיחוך שבו מעוצבות שתי המשפחות היריבות, משפחת מונטגיו ומשפחת קפולט ניתן לומר: נשמע מאוד מצחיקו! מה חבל שזה כל כך עצוב!

\* כמו גם בלונדון, שבה סבל שייקספיר תדיר מסגירת התיאטראות בשל מגפות חוזרות ונשנות.

מחול העלמות / הרחוב מתעורר / ריקוד בוקר / מדריגל / סרנדת שחר / בני מונְטֶגִ'וֹ וְקַפּוֹלֶט / האב לורנצו / מרקוצ'יו

**ה**טרגדיה יכלה להימנעו! האב לורנצו הרוצח־טוב תכנן שרומיאו יקבל על ידי שליח מכתב ובו הידיעה כי אם ימצא את יוליה "מתה", יידע שקום תקום. המכתב כזכור לא הגיע ליעדו, ולכן טרף רומיאו את נפשו בכפו בראותו את אהובתו "מתה". ומדוע לא הגיע המכתב? בשל מגפת הַדְּבֶר שהשתוללה באותם הימים בצפון איטליה\*. פקחים הכניסו לבידוד כל חשוד. נכון, השליח של לורנצו היה נטול תסמינים, אך לא כך מלווהו, ולכן נחסמה דרכם של השניים. נוסף לכך את תרעלת השנאה והנקם שמנעה מרומיאו מונְטֶגִ'וֹ ויוליה קפּוֹלֶט להתאחד... והרי גורלם ננעל.

לא אצל פרוקופייב. בעצה אחת עם המחזאי פיוֹטְרוֹבְסְקִי והבמאי רֶדְלוֹב, הוא רצה לסיים את הבלט בטוב, בחינת "מותר לצעירים פרוגרסיביים לאהוב, גם אם הוריהם ריאקציונרים", אך כאן צצה אפידמיה אחרת: טְרַפֶּת טיהורי סטלין. ב"מהפכת תרבות" מרושעת נאסרו וחוסלו יוצרים (ובהם פיוֹטְרוֹבְסְקִי). פרוקופייב ניצל, אך אולץ לשנות את המוזיקה ולהשיב לבלט את הסיום הטראגי. הבכורות בֶּרְנֶו (1938), בלנינגרד (1940) ובמוסקבה (1946) הצליחו מאוד. ה"דְרַמְבֶּלֶט" (הבלט הדרמטי) הוכתר כגדול הבלטים שהפיקה ברית המועצות.

פרוקופייב, בן למשפחה אוקראינית אמידה, החל ללמוד בגיל שלוש אצל אמו הפסנתרנית, בן חמש הלחין יצירות לפסנתר, ובהיותו בן 12 הוצג לפני אלכסנדר גלזנוב, פרופסור בקונסרבטוריון של פטרסבורג, והילד החל ללמוד שם.



אלגרו / אנדנטה / אלגרטו

**ב**שנת 1782, שנת היוולדו של הקונצ'רטו שלפנינו, היה מוצרט לבעל בעמיו. באוגוסט נשא לאשה את קונסטנצה ובר, והרי "בעל" ו"בעמיו": ביולי הבכירה האופרה שלו "החטיפה מן ההרמון", והצלחתה במטרופולין ובמרחב דוברי הגרמנית כולו הגדילה את יוקרתו כמלחין; הופעותיו כפסנתרן - גם לפני הקיסר - מיצבו אותו כגדול פסנתרני וינה, והמצאה שיווקית פורצת דרך אפשרה לו לכלכל את משפחתו: באין לו מעסיק מכתוב תכתובים, בחר מוצרט להלחין את שְׁעַם לבו - יצירות על גבי יצירות - ואז מצא לו בווינה אולם אירועים (Mehlgrube) וחדר גדול בבניין מגורים (Trattnerhof), שם, מול קהל מנייים שבנה אט־אט, נתן קונצ'רטים זוכי הצלחה והכנסה.

**פרק א'** שופע נושאים: שלושה במקום שניים, כצפוי, בתצוגה התזמורתית, ובהגיע תור הסולן, במקום - שוב כצפוי - "לפתח" את הנושאים, הוא מציג נושא משלו.

נושאו של **פרק ב'** הוא ציטוט מאופרה של יוהאן כריסטיאן, הבן הלונדוני של באך\*\*, מלחין תת־מוערך שמוצרט פגש בלונדון בהיותו ילד ודווקא העריך מאוד מאוד, כפי שמעידות כמה מובאות ממכתבי משפחת מוצרט. ביום הראשון של שנת 1782 הלך באך הלונדוני לעולמו ומוצרט מצר על כך במכתב לאביו. הציטוט וגם כמה נגיעות מינוריות פה ושם, מעידים אולי שפרק זה מהווה מחווה פרידה מחבר.

**פרק ג'** הוא רונדו תוסס, שופע נושאים גם הוא, ולסולן ניתנת עצמאות מופלאה באמירותיו. סיום הפרק הוא דיאלוג מענג בין הסולן לתזמורת.

כך, דרך אגב, נולד הקונצ'רטו שנגנן היום: הוא אחד משלושה\* שהלחין מוצרט בו זמנית בשלהי 1782 בעבור קהל מניי. הוא כותב לאביו לאופולד בדצמבר 1782 בלי צניעות מזויפת: "[השלושה הם] שילוב מוצלח בין קל לכבד. יש בהם פשטות, אך לא פשטנות. שילבתי בהם קטעים שייקלטו רק על ידי מביני דבר, אבל... אתה יודע מה? גם בורים גמורים ייהנו מהם, בלי להבין איך ולמה".

זהו קונצ'רטו שמוצרט אהב במיוחד. הוא הרִבֵּה לנגנו וללמד אותו לאנשים שהוקיר, ו...הכין בעבורו שני סטים של קדנצות, לא אחד, כדי שתהיה למבצע העתידי יכולת בחירה. כמו שני הקונצ'רטי האחרים, שכניו לשלישייה, הוא מדגים יפה את ייחודו של מלחין האופרות מוצרט בעיצוב קונצ'רטי: הסולן אינו רק ראשון בין שווים! הוא דיווה ונגינותיו אִרְיֹות!

\*השניים האחרים הם מס' 11 בפה מז'ור, ק' 413

ומס' 13 בדו מז'ור, ק' 415.

\*\*הפתיחה ל-La calamità dei cuori ("משיכת הלבבות").

איפוק, עצירה וכרומטיותן. יש האומרים שפרק א' של סוק חב חוב מגניתי לנושא הראשי של הקונצ'רטו לכינור של ברהמס. ברהמס לא כעס. להיפך, הוא היה אינסטרומנטלי בהוצאת הסרנדה לאור.

חביב ביותר מתחיל גם **הפרק השני**, הוולסי, המוגדר "עליז, אך לא יותר מדי, וחינני". ההגדרה הולמת אך לא ממצה: תווים מודגשים, הרעדות מיתרים, פסקאות פורטיסימו, טיפוסי סולם, הגברות מהירות, עצירות פתע והרמוניות דיסוננטיות מוסיפים לפרק תחושת סער רומנטית.

**הפרק השלישי** שקט ושירתי. את המנגינה הלירית מציגים הצ'לי, ובתמסורת מתואכת ויולות היא נופלת לחיק הכינורות, ואז היא נחלת הכל. פרק אקספרסיבי, עם רגעי מתק וערסול, ועם פה ושם מקטעי מתח וסערת נפש עד צרימה. הסיום חלומי, פנטסטי.

אין ספק, סוק התחשב במאזיניו. כותרות פרקיו מצטיינות בגילוי נאות. שם **הפרק הרביעי** הוא "עליז ומשתובב, אך לא כל כך מהיר". ההשתובבות הראשונה מופיעה כבר בפתח: הצ'לי והקונטרבסים משמיעים המהום בתו אחד, הנותן סימן לכינורות להתחיל בתחרות פוגאטו עם הוויולות. על רקעו הכינורות השניים שרים מגנינה כה עליזה, עד כי הוויולות פורצות בצחוק מידבק. הכל צוחקים. על רקע העליצות וההתרועעות, הצ'לי פוצחים במנגינה יפה, שעליה חוזרים הכינורות. או אז הצהלה גוברת עוד, עד שהיא נעצרת בהנחיית הביצוע הציורית: *perdendosi*, שמשמעה נמוג, אובד. הפוגאטו הנמרץ שב, תוך דיאלוגים בין הכלים המצייצים לנוהמים. כמו בפרק ג' יש גם כאן רגעי מתח, אפילו כעס. שתיקת רגע צצה לקראת הסוף, ומשם הפוגאטו אף כאשד אל הסיום. מחיאות.

**אנדנטה קון מוטו / אלגרו מה נון טרוכו / א גרציוזו / אדג'ו / אלגרו ג'וקוזו, מה נון טרוכו פרסטו**

**ה**עיסוק ביוזף סוק עלול לבלבל: לאורך המאה ה-20 חי כנר וויולן, יוזף סוק שמו, חבר ברביעיות פראג וסמטנה. לא בו עסקינו. ענייננו ביוזף סוק שחי בסוף המאה ה-19 ותחילת ה-20, כנר גם הוא, חבר ברביעייה מפורסמת, פרופסור ומלחין. תחת ידו יצאו יצירות קוליות, מקהלתיות, קאמריות וסימפוניות, ובהן הסימפוניה "עֶזְרָאֵל" ("מלאך המוות"), שהלחין ב-1905, אחרי שנפטרו בזה אחר זה מורהו האהוב דבוז'אק ורעייתו אוט'יליה דבוז'אק-סוק, בתו של המורה הנערץ. וכן, יש גם קשר משפחתי בין הסוקים: סוק הכנר (1929-2011) הוא נכדו של סוק המלחין, ו... יוצא מזה - נינו של דבוז'אק.

בקונסרבטוריון של פראג, קצת לפני חופשת הקיץ של 1891, קרא פרופ' דבוז'אק לתלמידו החביב, יוזף סוק בן ה-17, ואמר לו: "אתה כותב יפה, אבל יש לך... נטייה למינוריות פומפוזיות. הנה קיץ, אולי תלחין בו משהו קליל?" שמע התלמיד ועשה. לאורך הקיץ ישב והלחין סרנדה שמשית, שמרבים להשוותה לסרנדת צ'ייקובסקי ולזו של דבוז'אק עצמו. לסרנדה זו נאזין היום.

אף כי זאת הלחנת נעורים, היא יצירתו המושמעת ביותר של סוק. **הפרק הראשון**, ששמו מיתרגם "מתון אך תנועתי", אכן כך הוא: נע, זורם וכובש. סקציית כינור א' מנחילה את המנגינה הפותחת לצ'לי, בתמיכה מהנהנת של הוויולות ושל כינורות ב' ובפק'פיותי פיציקטי של נמוכי הצליל, ואחר כך הכל נוטלים את המנגינה בחדווה. "חֶלְקוֹת קטיפתית" שומע במנגינה מבקר אחד. כהצעת דבוז'אק, זה מתחיל קליל, אך ההמשך גרנדיזוזי, עם פה ושם השקטה,





## סופרן זוהר

אבנר בירון מנצח  
חן רייס סופרן

**האסה / המוטט "מטלטל בין משפּרִים"**  
**טלמן / סונטה במי מינור, רי"ט 50 מס' 4**  
**והן ויליאמס / פנטזיה על נושא**  
מאת תומאס טאליס  
**מוצרט / אַקזוֹלְטֵה יוֹבִילְטָה, ק' 165**

הקונצרטים יתקיימו במוזיאון  
תל אביב לאמנות, בבית התרבות סביון  
ובתיאטרון ירושלים בסוף אוגוסט  
או בתחילת ספטמבר.  
המועדים המדויקים יפורסמו בהמשך.



## בין הירואי לטראגי

אבנר בירון מנצח  
הלל צרי צ'לו

**שוברט / קטעים ממוזיקת הליווי**  
למחזה "רוזמונדה"  
**שומן / קונצ'רטו לצ'לו בלה מינור,**  
אופ' 129  
**שוברט / סימפוניה מס' 4, "הטראגית",**  
ד' 417

## בית התרבות סביון

יום ד', 22.7.20 בשעה 20:30

**מוזיאון תל אביב לאמנות**

יום ו', 24.7.20 בשעה 14:00

מוצ"ש 25.7.20 בשעה 21:00

יום א' 26.7.20 בשעה 20:00

**אלמא מרכז אמנויות זכרון יעקב**

יום ב', 27.7.20 בשעה 20:00

**תיאטרון ירושלים**

יום ג', 28.7.20 בשעה 20:00



# LOVE IN THE TIME OF PLAGUE

**Avner Biron** conductor  
**Tom Borrow** piano

**Sergei Prokofiev (1891-1953)**

"Romeo and Juliet" suite for wind octet  
arr. by A. N. Tarkmann

- I. Dance of the Girls
- II. The Street Wakens
- III. Morning Dance
- IV. Madrigal
- V. Aubade
- VI. Montagues and Capulets
- VII. Friar Laurence
- VIII. Mercutio

**Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791)**

Concerto for piano and orchestra no. 12  
in A major, K. 414

- I. Allegro
- II. Andante
- III. Allegretto

**Josef Suk (1874-1935)**

Serenade for string orchestra in E flat  
major, op. 6

- I. Andante con moto
- II. Allegro ma non troppo e grazioso
- III. Adagio
- IV. Allegro giocoso, ma non troppo presto

**Elma Arts Center, Zichron Yaakov**

Thursday, 2.7.20 at 20:00

**Tel Aviv Museum of Art**

Friday, 3.7.20 at 13:00

Saturday, 4.7.20 at 21:00

Sunday, 5.7.20 at 20:00

**Pais Art Center, Ness Ziona**

Monday, 6.7.20 at 20:00

**Jerusalem Theater**

Tuesday, 7.7. 20 at 20:00

Broadcast live on

Kan Kol Hamusica and  
on the ICJ website  
and Facebook page

# THE ISRAEL CAMERATA JERUSALEM

MUSIC DIRECTOR AVNER BIRON

## THE MUSICIANS

### 1st Violin

Matan Dagan\*  
Natasha Sher\*  
Carmela Leiman\*\*\*  
Arnold Kobiliansky  
Halina Korinets  
Michael Pavia  
Roman Yusupov

### 2nd Violin

Hadas Fabrikant\*\*  
Eduard Reznik\*\*  
Michael Kontsevich  
Smadar Schidlowsky  
Keren Shoshani  
Omri Tzach

### Viola

Eliana Lovenberg\*\*\*  
Tatiana Fine  
Boris Rimmer  
Eduard Shubaev

### Cello

Marina Katz\*\*  
Zvi Orleansky\*\*  
Alexander Sinelnikov\*\*\*  
Esther Valladares

### Bass

Dmitri Rozenzweig\*\*  
Shai Peker

### Flute

Esti Rofé\*\*

### Oboe

Muki Zohar\*\*  
Ori Meiraz

### Clarinet

Shira Elyasaf\*\*  
Shelly Danzer<sup>o</sup>

### Bassoon

Mauricio Paez\*\*  
Kristijonas Grigas

### French Horn

Alon Reuven\*\*  
Ruth Varon

### Timpani

Karen  
Phenpimon-Zehavi\*\*

\*Concertmaster

\*\*Principal player

\*\*\*Assistant principal

<sup>o</sup>Guest musician

## BOARD OF DIRECTORS AND MEMBERS OF THE ASSOCIATION

Yair Green, Adv.\*, Chairman  
Jacob Aizner\*  
Prof. Ruth Arnon\*  
Avner Azulay  
Talma Barabash-Knoller, CPA  
Prof. Avi Ben Basat  
Prof. Shlomo Biderman  
Dr. Yoram Blachar\*

Dr. Shmuel Cabilly\*  
Ruth Cheshin\*  
Ilan de Vries\*  
Prof. Menachem Fisch  
Prof. Benny Geiger\*  
Efrat Weiman Gershony\*  
Prof. Moshe Hadani\*  
Prof. Uri Karshon

Raanan Kop, CPA\*  
Moshe Michles\*  
Prof. Dafna Schwartz\*  
Dov Shafir  
Baruch Shalev  
Dr. Lea Shamir-Shinan  
Yehuda Zisapel  
Gershon Zohar

\*Member of the board

## ADMINISTRATION

**General Director** Yoram Youngerman  
**Administrative Manager** Michael Kontsevich  
**Producer** Anat Richter  
**Music content coordinator** Dr. Ron Merhavi  
**Marketing Manager**  
Sarah Taylor David (on leave), Dr. Sharon Gordon

**Sales Manager** Dagan Feder  
**Office Manager** Debbie Ben Zvi  
**Stage Manager** Valery Aksyonov  
**Accountant** Sarit Yitshaki

**Office:** 13 HaHagana St. (HaGiv'a HaTsarfatit) Jerusalem

Tel: +972-2-5020503 | Fax: +972-2-5020504

www.jcamerata.com | Email: info@jcamerata.com

**Program Notes** Benny Hendel **Design** Hagit Maimon



**06**

The InstruVocal Series

**LOVE IN THE TIME OF PLAGUE**